

Κυρίες και κύριοι,

Αν θέλει κανείς να αναζητήσει βαθύτερα τη σχέση της Ελλάδας με το κρασί, μπορεί να γυρίσει πολύ πίσω, στις απαρχές της ιστορίας μας. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Όμηρος μίλησε για τον «οἴνωπα πόντο», για εκείνο το βαθύ, πλούσιο χρώμα της θάλασσας που μοιάζει με κρασί. Μια εικόνα που διασχίζει τους αιώνες και μας θυμίζει ότι το κρασί αποτελεί στοιχείο ταυτότητας, πολιτισμού και συνέχειας.

Σήμερα, το κρασί στην Ελλάδα είναι τρόπος ζωής. Υπάρχει σχεδόν σε κάθε τραπέζι, σφραγίζει τις χαρές και τις λύπες μας, συνοδεύει την καθημερινότητα και τις μεγάλες στιγμές, συνδέει τις γενιές μεταξύ τους.

Το κρασί, τελικά, είναι η Ελλάδα. Είμαστε εμείς.

Και γι' αυτό ακριβώς η σημερινή εκδήλωση για τα 75 χρόνια της ΚΕΟΣΟΕ (Κεντρική Συνεταιριστική Ένωση Αμπελοοινικών Προϊόντων) είναι μια ευκαιρία να δούμε αυτή τη διαδρομή με σεβασμό, αλλά και με μια πιο καθαρή ματιά για το πού θέλουμε να πάμε από εδώ και πέρα.

Γιατί 75 χρόνια σημαίνουν ότι η ιδέα της συνεργασίας ριζωσε βαθιά, άντεξε της δυσκολίες και απέδειξε ότι όταν οι άνθρωποι της παραγωγής ενώνονται, μπορούν να πετύχουν περισσότερα.

Επιτρέψτε όμως να κάνω μια ιδιαίτερη αναφορά στην παρουσία **του πρώην Πρωθυπουργού και προέδρου της Νέας Δημοκρατίας, Κώστα Καραμανλή, όχι μόνο γιατί είναι ο άνθρωπος που με έβαλε στην πολιτική στις ευρωεκλογές του 2004, αλλά και γιατί συνδέει τη διαδρομή του** με μια ευρύτερη αντίληψη για την Ελλάδα της περιφέρειας, της παραγωγής και της πραγματικής οικονομίας. Μια αντίληψη που αναγνωρίζει ότι ο πρωτογενής τομέας είναι ένα κομμάτι της ταυτότητας και της αντοχής της χώρας. Τιμώ, επίσης, τους προκατόχους μου τον Αλ. Κοντό (ΝΔ), τον Βαγγ. Αργύρη(ΠΑΣΟΚ), Στ. Αραχωβίτη (ΣΥΡΙΖΑ). Και υπόσχομαι να προσπαθήσω να ανταποκριθώ στο απαιτητικό αυτό αξίωμα.

Και αυτή ακριβώς η σύνδεση -ανάμεσα στην παράδοση της συνεργασίας και στην ανάγκη να δούμε μπροστά- είναι που δίνει και το πραγματικό νόημα της σημερινής μας συνάντησης.

Και σήμερα, μέσα σε ένα περιβάλλον που αλλάζει γρήγορα και συχνά απρόβλεπτα, καλούμαστε να απαντήσουμε σε ένα κρίσιμο ερώτημα: πώς θα διασφαλίσουμε ότι αυτή η ιστορία δεν θα μείνει παρελθόν, αλλά θα γίνει μέλλον;

Γιατί η αλήθεια είναι ότι ο αμπελοοινικός τομέας βρίσκεται σε ένα σταυροδρόμι.

Από τη μία πλευρά, διαθέτει τεράστια δυναμική. Το ελληνικό κρασί έχει καταφέρει τα τελευταία χρόνια να ενισχύσει τη θέση του στις διεθνείς αγορές, να αυξήσει τις εξαγωγές του, να αναδείξει τις μοναδικές ποικιλίες του και να συνδεθεί όλο και περισσότερο με την ποιότητα, την ταυτότητα και την αυθεντικότητα. **Σημειώνω ότι οι εξαγωγές αυξήθηκαν σε ποσότητα το 2025 κατά 12% και ενισχύθηκαν τόσο σε αξία όσο και σε παρουσία στις διεθνείς αγορές.**

Από την άλλη πλευρά, ο κλάδος αντιμετωπίζει διαχρονικές προκλήσεις. Γνωρίζω ότι τα τελευταία χρόνια καταγράφεται μείωση των εκτάσεων αμπελώνων, αλλά και της ίδιας της παραγωγής οίνου, με την εγκατάλειψη του αμπελώνα να αγγίζει το 30% την τελευταία δεκαπενταετία. Την ίδια στιγμή, το μικρό μέγεθος του κλήρου αποτελεί ίσως το πιο κρίσιμο διαρθρωτικό ζήτημα, περιορίζοντας τις οικονομίες κλίμακας και την ανταγωνιστικότητα, ενώ σε αυτό το περιβάλλον, η παραοικονομία και η έλλειψη πλήρους ιχνηλασιμότητας εντείνουν τις πιέσεις στις τιμές και δυσκολεύουν ακόμη περισσότερο τη θέση του παραγωγού.

Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα, οι λύσεις που απαιτούνται δεν μπορούν να είναι αποσπασματικές. Και είμαι βέβαιος ότι θα τις βρούμε μαζί, -και φυσικά σε συνεργασία με την Εθνική Διεπαγγελματική Οργάνωση Αμπέλου και Οίνου - οπότε είμαι πάντα πρόθυμος να σας ακούσω και να διαμορφώσουμε μια δέσμη προτάσεων.

Όμως, θεωρώ ότι η ενίσχυση των συλλογικών σχημάτων και του συνεταιριστικού μοντέλου αποτελεί βασική προϋπόθεση, ώστε ο παραγωγός να αποκτήσει διαπραγματευτική δύναμη και να συμμετέχει ουσιαστικά στην υπεραξία του προϊόντος του. Την ίδια στιγμή, η αξιοποίηση της καινοτομίας, η ενίσχυση της εκπαίδευσης και η διαμόρφωση ενός σύγχρονου θεσμικού πλαισίου για τη διαδοχή και την οργάνωση της παραγωγής αποτελούν κρίσιμους παράγοντες για την επόμενη ημέρα.

Σε αυτή την κατεύθυνση, ο ρόλος της Πολιτείας είναι να στηρίζει έμπρακτα αυτή τη μετάβαση, δίνοντας τα κατάλληλα εργαλεία στους ανθρώπους της παραγωγής. Γι' αυτό υλοποιούμε ένα συνεκτικό πλαίσιο πολιτικών που στηρίζουν την παραγωγή, ενισχύουν την ανταγωνιστικότητα και ανοίγουν δρόμους εξωστρέφειας.

Ειδικότερα, μέσω των προγραμμάτων που υλοποιούμε στο πλαίσιο του Στρατηγικού Σχεδίου της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής 2023-2027, στοχεύουμε στην στήριξη του

εισοδήματος των αμπελουργών και των οινοποιών, δίνοντας κίνητρα στους παραγωγούς και οινοποιούς να ακολουθήσουν τις τάσεις της εποχής, να γίνουν πιο ανταγωνιστικοί μέσω της ποιοτικής αναβάθμισης των παραγόμενων προϊόντων.

Σημαντικό, επίσης, ρόλο διαδραματίζουν και τα τοπικά προγράμματα LEADER, που λειτουργούν ως μοχλός ενίσχυσης των τοπικών πρωτοβουλιών, καθώς και τα εργαλεία στήριξης των νέων αγροτών, των σχεδίων βελτίωσης και της μεταποίησης, δημιουργώντας ένα πλέγμα που επιτρέπει στον παραγωγό και στον επιχειρηματία να επενδύσει με προοπτική.

Την ίδια στιγμή, δίνουμε ιδιαίτερη έμφαση στη σύνδεση του κρασιού με τον τουρισμό και την τοπική ανάπτυξη, αναδεικνύοντας τον οινοτουρισμό ως έναν από τους πιο δυναμικούς και αναπτυσσόμενους τομείς της ελληνικής οικονομίας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το διατοπικό σχέδιο συνεργασίας «Οργάνωση και προβολή Οινοτουρισμού», το οποίο ολοκληρώθηκε πριν από λίγους μήνες και ανέδειξε στην πράξη πώς η σύνδεση της παραγωγής με τον τουρισμό μπορεί να δημιουργήσει υπεραξία για την τοπική οικονομία.

Σε ένα διεθνές περιβάλλον όπου ο οινοτουρισμός αναπτύσσεται δυναμικά, η Ελλάδα οφείλει να αξιοποιήσει αυτό το πλεονέκτημα, επενδύοντας σε ποιότητα, ταυτότητα και εμπειρία, ώστε το ελληνικό κρασί να λειτουργεί ως πρεσβευτής της χώρας.

Αγαπητέ Πρόεδρε, φίλε και φίλοι, βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα περίοδο για τον πρωτογενή τομέα και για τον αμπελοοινικό κλάδο ειδικότερα. Μια περίοδο κατά την οποία η Ευρώπη -με τις διαπραγματεύσεις για τη νέα ΚΑΠ να βρίσκονται σε πλήρη εξέλιξη- επαναπροσδιορίζει τις προτεραιότητές της, η αγορά αλλάζει και οι απαιτήσεις γίνονται πιο σύνθετες.

Σε αυτό το περιβάλλον, η Ελλάδα δεν μπορεί να είναι απλώς παρούσα, αλλά σας διαβεβαιώ ότι θα είμαστε πρωταγωνιστές.

Και αυτό σημαίνει ότι πρέπει να επενδύσουμε όχι μόνο στο τι παράγουμε, αλλά στο πώς παράγουμε, στο πώς οργανωνόμαστε, στο πώς προβάλλουμε το προϊόν μας στον κόσμο. Σημαίνει ότι πρέπει να περάσουμε από τη λογική της επιβίωσης στη λογική της προστιθέμενης αξίας.

Και αυτό είναι, τελικά, το πραγματικό νόημα αυτής της επετείου.

Όχι να κοιτάξουμε μόνο πίσω, αλλά να αποφασίσουμε πώς θα προχωρήσουμε μπροστά.

Κλείνοντας, θα επιστρέψω εκεί απ' όπου ξεκίνησα.

Στον Όμηρο, στο αμπέλι, στη θάλασσα, στην Ελλάδα.

Γιατί αν αποσυνθέσεις την Ελλάδα -όπως έλεγε και ο Ελύτης- στο τέλος θα σου απομείνουν ένα αμπέλι, μια ελιά και ένα καράβι.

Αυτός είναι ο πλούτος μας.

Και αυτόν τον πλούτο δεν έχουμε απλώς υποχρέωση να τον διατηρήσουμε.

Έχουμε υποχρέωση να τον εξελίξουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.